

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 23

Utgitt 12 juni.

1911

Lov

9 juni.

indeholdende forandringer i og tillegg til lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23 juli 1894 med tillægslove av 23 december 1899, 12 juni 1906 og 30 juni 1908.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:}

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 mai 1911 saalydende:

I.

Efternævnte paragraffer i lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23 juli 1894 med tillægslove av 23 december 1899, 12 juni 1906 og 30 juni 1908 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. *Alle arbeidere og betjenter, der er sysselsat ved efternævnte bedrifter, skal være forsikret efter denne lovs bestemmelser mot følgerne av ulykker, der maatte tilstøte dem i bedriften:*

1. Fabrikdrift og de haandverks- og andre industrielle virksomheter, der drives fabrikmæssig, eller ved hvilke der anvendes anden drivkraft end menneskelig muskelkraft eller benyttes kjeler med damptryk;
2. bergverksdrift med derunder hørende virksomheter, drift av stenbrud, kalkbrud, stenhuggeri o. l.;
3. isbedrift;
4. virksomheter, hvor eksploderende eller let antændelige stoffer fremstilles eller fagmæssig anvendes;
5. bygning, utstyr og istandsættelse av hus, fartøier, jernbaner, *taugbaner*, veier, broer, havner, kaier, dokker, dæmninger, kanaler, sluser o. l., kloak-, gas- og vandledningsarbeider samt arbeide med opsætning, istandsættelse eller nedtagning av elektriske ledninger og lynavledere;

- 9 juni. 6. skogsarbeide, omfattende hugning og kjøring av tømmer, ved og andet træværke med dertil hørende arbeide, samt velte- og lense-arbeide, tømmerfløtning og derunder hørende virksomhet, betjening av dæmninger, kanaler og sluser, jernbane-, *taugbane-* og sporveisdrift;
7. indlastning og oplosning av varer, forsaavidt den ikke utføres ved skibsmandskap, og *forsaavidt vedkommende fartøi har en saadan størrelse, som for norske fartøier begrunder registreringspligt efter lov nr. 2 av 4 mai 1901 § 1*, arbeide paa tomter og hugstpladser samt ved pakhus, lagere og sjøboder, *herunder indbefattet det i eller ved disse foregaande arbeide med tilberedning, forædling, pakning m. v. av fisk o. l. Like med pakhus eller sjøbod stilles med hensyn til det sidstnævnte arbeide fartøi beliggende i havn, hvor bedriftens indehaver har pakhus eller sjøbod.*

Saadant arbeide indgaar ogsaa iøvrig under forsikringen, naar det foregaar ombord i fartøi, som er registreringspliktig efter ovennævnte lov av 4 mai 1901, og utføres av personer, som ikke tilhører det egentlige skibsmandskap og ikke er antat av skibsfører eller rederiet til at medfølge fartøiet under fart til tjeneste ombord med avlønning av rederiet;

8. dykker- og dermed forbundne bjergningsarbeider;
9. skorstensfeining samt redning og slukning i ildebrands-tilfælde;
10. transport av varer og gods, *som enten drives som selvstændig næring av saadant omfang, at der anvendes mindst 2 hester, eller drives i forbindelse med nogen av de foran i punkt 1—9 opregnede virksomheter, dog kun forsaavidt transporten foregaar med egne eller leiede transportmidler. — Skibsmandskap er utelukket fra forsikringen.*

Forsikringen, som gjælder, uanset om sysselsættelsen varer kort eller længe, er betinget av, at arbeidet enten

- a. utføres for en næringsdrivende, hvis bedrift omfatter saadan syssel, eller for en forening, hvis formaal, uten at foreningen er næringsdrivende i faget, omfatter utøvelse av nogen av de ovenfor opregnede virksomheter, *dog kun forsaavidt den arbeidsløn, som utbetales av den næringsdrivende eller foreningen for ovennævnte arbeider, skjønnes at ville utgjøre mindst kr. 50,00 pr. aar, eller*
- b. foregaar for statens eller en kommunes regning, eller
- c. skjønnes at ville medta mindst 30 arbeidsdage og derhos mindst 300 dagsverk.

Hvor et arbeide av nogen art som foran i punkt 1—10 omhandlet bortsættes som entreprise eller paa akkord til arbeidslag, paahviler forsikringspligten den, for hvem arbeidet utføres, medmindre laget er stiftet og fast organisert med det

formaal at drive saadant arbeide som varig erhverv. I saa fald 9 juni. paahviler der laget selvstændig forsikringspligt, og opfyldelsen av de arbeidsgiverne ved denne lov paalagte forpligtelser paa hviler formanden under det for arbeidsgivere fastsatte ansvar. Alle medlemmer av saadanne arbeidslag er forsikret.

Bortsættes forøvrig et arbeide av nogen art som foran i punkt 1—10 omhandlet som entreprise eller paa akkord, paa hviler forsikringspligten den, der har overtat arbeidet, saafremt han, naar hensees til hans risiko med hensyn til entreprisens eller akkordens økonomiske utbytte samt til hans personlige forhold og forholdet til de av ham til arbeidets utførelse benyttede arbeidere, kan betragtes som dissers arbeidsgiver. Ellers paa hviler forsikringspligten den, for hvem arbeidet utføres. Begge er i tilfælde av tvist om, hvem forsikringspligten paa hviler, pligtige til at avgi den i § 14 paabudte anmeldelse. Den, for hvem arbeidet utføres, er solidarisk ansvarlig med entreprenøren eller akkordtageren for præmiens indbetaling saavel som for opfyldelse av de arbeidsgiveren efter nærværende lovs § 9 paahvilende forpligtelser.

Utføres et arbeide under ett for flere forsikringspligtige arbeidsgivere, uten at utførelsen paa samtliges vegne besørges av nogen person, firma, forening eller lignende, saaledes at forsikringspligten er gaat over paa denne, har arbeidsgiverne at vælge en repræsentant, hvem forsikringspligten paa hviler. Undlater arbeidsgiverne at vælge, eller opfylder den valgte repræsentant ikke sine heromhandlede forpligtelser, blir arbeidsgiverne solidarisk ansvarlige for disse.

Ved fartoiers lastning og losning paa hviler forsikringspligten rederierne for det arbeide, som efter lov om sjefarten av 20 juli 1893 § 116 og § 136 skal utføres av skibet. Ved fartoier i fast rute paa hviler forsikringspligten skibets ekspeditør for alt arbeide med varernes transport mellem skibssiden og ekspeditionens pakhus eller lager samt ved stuvning eller flytning paa kai. Ved andre fartoier paa hviler forsikringspligten for transport fra og til skibssiden eller ved stuvning og flytning paa kai varemottageren eller vare-avsenderen.

Tvist om, hvorvidt et anlæg eller en virksomhet gaar ind under loven, samt om, hvem der er at anse som forsikringspliktig arbeidsgiver, og om hvem der som forsikret omfattes av forsikringen, forelægges for den i § 19 omhandlede kommission til prøvelse.

Forsaavidt nogen under loven indgaaende virksomhet paa grund av særlige forhold ikke antages at medføre fare for ulykker for de ved samme beskjæftigede, kan den av Kongen fritages for forsikringspligten. Saadan fritagelse kan efter indhentet uttalelse av fabrikinspektøren meddeles av forsikrings-

9 juni. indretningen for virksomheter, hvor der som drivkraft alene anvendes elektriske motorer paa høist $\frac{1}{2}$ hestekraft, naar virksomheten av anden grund ikke er forsikringspliktig.

Forsikring efter denne lov bortfalder for arbeidere i statens eller i norsk hovedjernbanes eller en kommunes tjeneste, naar der uten utgift for dem er tilsikret dem og deres familie saadan erstatning i ulykkestilfælde, som av Kongen findes at svare til den ved nærværende lov foreskrevne.

§ 4. I tilfælde av legemsbeskadigelse har forsikringsindretningen at yde:

- a. Under den ved skaden voldt sygdom fra utgangen av den 4de uke efter ulykken: fri sykebehandling, saalænge denne er fornøden, samt en pengehjælp (sykepenger) beregnet efter 60 procent av den skadedes arbeidsfortjeneste (fuld skadebot) eller, forsaavidt arbeidsevnen kun delvis er tapt, en tilsvarende brøkdel av fuld skadebot.
- b. Efter sykebehandlingens avslutning, forsaavidt skaden har medført mén, der medfører en forringelse av erhvervsevnen: en invaliderente av 60 pct. av arbeidsfortjenesten (fuldrente) ved fullstendig tap av erhvervsevnen (hel invaliditet), men en forholdsvis brøkdel av fuldrenten, hvis tapet i erhvervsevne er ringere (delvis invaliditet).

Delvis erhvervsudygtighet medfører dog ingen ret til erstatning, forsaavidt denne ikke vilde naa op til mindst 5 pct. av den skadedes arbeidsfortjeneste.

Fuld skadebot og fuldrente utredes med mindst 50 øre for hver virkedag eller kr. 150.00 for et aar.

§ 5. Har ulykken medført døden, skal forsikringsindretningen, foruten den skadeserstatning, der maatte være ydet efter § 4, endvidere utrede:

1. Godtgjørelse for begravelsesomkostninger med kr. 50,00.
2. En livrente fra dødsdagen av til den forulykkedes efterlatte, utgjørende:

- a. For gjenlevende enke indtil hendes død eller indtil nyt egteskap, og for gjenlevende erhvervsudygtig enkemand, saalænge erhvervsudygtigheten varer, 20 pct., samt for hvert efterlatte egtebarn indtil dets fyldte 15de aar 15 pct., eller, dersom det har mistet eller senere mister ogsaa den anden av forældrene, 20 pct. av den forulykkedes arbeidsfortjeneste. Er begge forældrene omkommet og har været forsikret, erholder efterlatt egtebarn 15 pct. efter hver av dem.

Er egteskapet indgaat efter ulykken, har hverken egtefællen eller barn, avlet senere end denne, krav paa nogen rente. Det samme gjælder egtefælle, som, da ulykken

fantt sted, levet skilt fra den forulykkede uten underhold 9 juni. av denne eller retskrav paa saadant.

Barn av forældre, der ikke har indgaat egteskap med hinanden, har, naar det er avlet før ulykken, samme ret som egtebarn.

Egtefælles og barns livrente maa ikke tilsammen overstige 50 pct. av arbeidsfortjenesten; fremkommer der efter ovenstaaende beregning et høiere beløp, blir de forskjellige erstatningsberettigedes tilkommende forholdsvis at avkorte, *dog saaledes, at ektefællen altid tilkommer 20 pct. av arbeidsfortjenesten.*

- b. For den forulykkedes slegtning eller sletninger i ret opstigende linje, hvis væsentligste forsørger han var, for tiden indtil deres død, eller indtil deres trang ophører, 20 pct. av den forulykkedes arbeidsfortjeneste. Dette beløp fordeles likelig mellem de berettigede, dog saaledes, at forældre altid utelukker bedsteforældre.

Hvis den forulykkede efterlater ektefælle eller barn eller begge dele, har dog slegtninger i ret opstigende linje kun krav paa erstatning, svarende til forskjellen mellem 50 pct. av den forulykkedes arbeidsfortjeneste og det beløp, der tilkommer ektefælle og barn.

Bortfalder nogen av de berettigede, indtræder de gjenværende i deres sted efter de ovenfor angivne regler.

I tilfælde av nyt egteskap utbetales enken det tredobbelte av livrentens beløp for et aar som restgodtgjørelse.

En utlændings efterlatte, som, da ulykken skedde, ikke bodde i landet, har intet erstatningskrav.

For de efter denne lov erstatningsberettigede barn beskikkes en verge.

§ 6. Den i §§ 4 og 5 omhandlede arbeidsfortjeneste beregnes efter den avlønning, som den skadede i løpet av det sidste aar har oppebaaret i den bedrift, hvori ulykken indtraf. Har den skadede ikke indehavt sin stilling i bedriften et fuldt aar tilbake fra ulykkesdagen, lægges den avlønning til grund, som i dette tidsrum arbeidere av samme slags i den samme eller den nærmestliggende lignende bedrift gjennemsnitlig har oppebaaret.

Er bedriften efter sin natur i det hele eller for en del kun igang en kortere tid av aaret, blir den samlede aarsfortjeneste for de arbeideres vedkommende, der ikke beskjæftiges aaret rundt, at ansætte efter skjøn, der avgives av forsikringsindretningen, hvilket skjøn kan indankes for den i § 19 omhandlede kommission. Fortjenesten maa dog fastsettes saaledes, at den mindst beregnes efter den almindelige dagløn paa stedet for dagarbeidere av samme kjønn og alder.

9 juni. Tilfældige avbrydelser i bedriften kommer ikke i betragtning.

For læringer og andre, der paa grund av ufuldendt utdannelse liten eller ingen løn oppebærer, samt for andre arbeidere, der midlertidig gaar for uforholdsmæssig liten godtgjørelse, beregnes arbeidsfortjenesten efter en dagløn av kr. 1,50 for mandlige og kr. 1,00 for kvindelige arbeidere. Dersom erstatningen efter denne beregning vilde utgjøre mer end den skadedes virkelige løn, nedsættes den hertil, forsaavidt og saalænge den skadede er under 20 aar, dog med iagttagelse av det i § 4, *litra b*, sidste led bestemte lavmaal.

Som aarlig indtægt gjælder, hvis den ikke bestaar av mindst for en maaned fastsatte beløp, det 300-dobbelte av den gjennemsnitlige dagsfortjeneste.

Hvad den samlede aarsindtægt overstiger kr. 1 200,00, kommer ikke i betragtning ved erstatningens beregning.

§ 8. I stedet for de i § 4 foreskrevne ydelser er forsikringsindretningen berettiget til at skaffe den skadede fri kur og pleie paa sykehus — herunder indbefattet sindssyke-asyll.

Bor den skadede sammen med ektefælle, barn eller andre slegtninger, kan indlæggelse paa sykehus ikke ske uten den skadedes samtykke, medmindre skadens art stiller fordringer til behandling eller pleie, som efter den behandlende læges skjønn ikke kan fyldestgjøres i hjemmet. Negter en skadet at efterkomme en lovlig beslutning om indlæggelse paa sykehus, bortfalder enhver understøttelse for ham personlig, men sykepenger kan i tilfælde som nedenfor under 3dje led bestemt ydes hans familie.

Under en skadet persons ophold paa sykehus skal forsikringsindretningen til saadanne personer, som efter § 5 vilde være erstatningsberettiget i tilfælde av skadedes død, yde sykepenger beregnet av arbeidsfortjenesten med 20 pct., hvis der er én, 35 pct., hvis der er to, og 50 pct., hvis der er tre eller flere saadanne forsørgede.

Oppebærer den skadede rente efter denne lov eller i henhold til lov om ulykkesforsikring for sjømænd, kan renten for den tid, han henligger paa sykehus, inddrages.

§ 9. Er den skadede ikke for de 4 første uker enten som medlem av en sykekasse eller paa anden maate sikret fri lægehjælp og medicin samt saadanne sykepenger, som i loven om sykeforsikring foreskrevet, blir disse ydelser at utrede av forsikringsindretningen.

Har skaden nødvendiggjort ekstra-ordinære utgifter, som ikke er den skadede tilsikret ifølge loven om sykeforsikring eller paa anden maate, bæres disse likeledes av forsikringsindretningen. Nærmere regler om, hvad der i saadanne tilfælde skal ansees

som ekstra-ordinære udgifter, der ikke vedkommer kredssykekassen, 9 juni. blir at fastsætte i statutterne for de offentlige kredssykekasser.

§ 10. Med hensyn til sykebehandling og ydelser under denne efter nærværende lov (§§ 4 a og 9) kommer lov om sykeforsikring av 18 september 1909 § 26, 2det og 4de led til tilsvarende anvendelse.

Har den skadede selv med forset fremkaldt ulykken, tilkommer der ham ingen invaliderente.

§ 13. Inndeling i fareklasser samt præmiesatserne fastsættes av Kongen og revideres av Stortinget hvert femte aar, første gang i aaret 1914 inden juni maanedes utgang. Forandringen i fareklasse-inndelingen og præmiesatserne kan av Kongen til enhver tid foretages, dog saaledes, at saadanne forandringer først kan gjøres gjældende fra begyndelsen av det kalenderaar, som følger efter det, i hvilket forandringen er foretat. Beslutning om forandring maa, hvor ikke Stortinget anderledes bestemmer, være behørig bekjendtgjort mindst 2 maa-neder, før den skal træde i kraft.

Omfatter en bedrift flere under forskjellige fareklasser opførte virksomheter, kan forsikringsindretningen beregne præmien særskilt for hver enkelt av disse, som den efter forholdene finder at kunne holde tydelig ut fra de øvrige med hensyn til arbeidsstok og regnskapsvæsen m. v., eller den kan for den hele bedrift fastsætte en efter omstændighetene avpasset gennemsnitspræmie. Forsikringsindretningens avgjørelse kan indankes for den i § 19 omhandlede kommission.

§ 14. Enhver indehaver av en bedrift eller virksomhet av nogen av de arter, der omhandles i nærværende lovs § 1, har — for ældre bedrifters vedkommende ved nærværende lovs ikrafttræden og for nye bedrifter straks ved bedriftens paabegyndelse — at indgi en skriftlig anmeldelse i to eksemplarer efter en av forsikringsindretningen avfattet formular med alle de oplysninger, som er nødvendige til avgjørelse av, hvorvidt bedriften er forsikringspliktig, samt til bestemmelse av dens fareklasse og præmie. Anmeldelserne tilstilles vedkommende tilsynsmand (§ 28), der snarest mulig har at indsende dem til forsikringsindretningen.

Forsaaavdt indkrævning av præmien utføres av toldvæsenet (jfr. § 16), forholdes med hensyn til anmeldelser og lønningsopgaver, toldopsynets kontrol og regnskapsavleggelsen overensstemmende med regler, som gives av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedkommende arbeidsgivere skal snarest mulig meddeles underretning om, til hvilken fareklasse deres bedrifter av forsikringsindretningen er henført, og med hvilken tarifsats forsikringspræmien blir at beregne. Denne avgjørelse kan indankes for den i § 19 omhandlede kommission.

9 juni. Ved enhver forsikringspliktig virksomhet skal det ved en plakat med tilstrækkelig store og tydelige bokstaver være angitt, at arbeiderne er ulykkesforsikret. Plakaten blir ved tilsynsmandens foranstaltning at opslaa paa et hensigtsmæssig og iøinefaldende sted.

Arbeiderne ansees forsikret fra det øieblik, loven er traadt i kraft eller bedriften er begyndt, hvad enten anmeldelse har fundet sted og plakat er opslaaet eller ikke.

§ 15. Undergaar en bedrift saadanne forandringer i henseende til gjenstand og art, som kan være bestemmende enten for dens forsikringspligt overhodet eller for dens plads i faretariffen, har bedriftens indehaver derom inden 8 dage at indgi anmeldelse gjennem tilsynsmanden.

Forsikringsindretningen avgjør derpaa, om virksomheten paa grund av den indtraadte forandring har ophørt at være forsikringspliktig, eller om den skal henføres til en anden fareklasse. Om avgjørelsen meddeles bedriftens indehaver underretning overensstemmende med § 14, tredje passus. Denne avgjørelse kan indankes for den i § 19 omhandlede kommission.

§ 16. Forsikringspræmien erlægges halvaarlig pr. 1 april og 1 oktober med saadanne forskud, som av forsikringsindretningen bestemmes.

Præmier paa mindre beløp end 8 kroner pr. aar blir dog at indbetale forskudsvis i én termin efter forsikringsindretningens nærmere bestemmelse.

For kortvarige bedrifter og for virksomheter, som kun foregaar til enkelte tider av aaret eller i enkelte aar, kan forsikringsindretningen fordre forskudspræmien indbetalt i én termin og til den tid, som av forsikringsindretningen for hvert enkelt tilfælde maatte bestemmes.

Saafernt særegne omstændigheter gjør det ønskelig, kan forsikringsindretningen undlate at indkræve forskudspræmie.

Forsikringsindretningen kan bestemme, at der skal svares rente med 5 pct. av præmiebeløp, som ikke svares til forfaldstid.

Arbeidsgiveren skal være pliktig til at føre lønningslister efter en av forsikringsindretningen godkjendt formular.

Endelig opgjør, ledsaget av de opgaver, som forsikringsindretningen finder fornødne, skal være indsendt fra arbeidsgiveren inden 2 maaneder efter kalenderaarets utløp eller, forsaavidt bedriften tidligere er ophørt, inden en maaned efter, at dette er skedd. Samtidig indsendes mulig resterende præmie. Forsikringsindretningen kan — om saa maatte findes hensigtsmæssig — paa egen haand istandbringe det fornødne opgjør.

I dette øiemed, saavelsom ogsaa naar forsikringsindretningen ellers finder grund til at forvisse sig om de avgivne opgavers og beregningers rigtighet, kan den la gjennemgaa de be-

driften vedkommende regnskapsbøger og lister, hvorav de for- 9 juni.
sikredes antal og lønninger kan erfares.

Saafernt indehaver av en forsikringspliktig bedrift av ved-
varende art i noget aar ikke har utøvet forsikringspliktig virk-
somhet, skal han dog være pliktig til hvert aar at avgi med-
delelse herom inden den av forsikringsindretningen fastsatte frist.

Indkrævning av premie for lastning og losning i den uten-
rikske trafik kan ved bestemmelse av vedkommende regjerings-
departement henlægges til toldvæsenet for fartøier, som ikke gaar
i fast rute.

Resterende forsikringspremie har samme prioritet som skat-
ter og kan inndrives ved utpantning av tilsynsmanden eller av
de tjenestemænd, til hvilke avholdelse av utpantninger i almin-
delighet er henlagt.

§ 17. Indtræffer i en forsikringspliktig bedrift en
ulykke, som vil kunne medføre erstatning efter nærværende lov,
og som kan antages at ha en arbeidsudygtighet av mer end
3 dages varighet eller har døden tilfølge, har bedriftens inde-
haver eller den, som paa hans vegne paa ulykkestiden forestaar
samme, snarest mulig og senest inden 3 dage derom at indgi
skriftlig anmeldelse til vedkommende tilsynsmand. Denne ind-
beretter uopholdelig ulykkestilfældet til formanden for vedkom-
mende stedlige fabriktilsyn. Tilsynsmanden skal derpaa snarest
anstille undersøkelse til indhentelse av oplysninger om:

1. Aarsaken til og de nærmere omstændigheter ved ulykkes-
tilfældet;
2. ulykkens omfang og de skadede personers tilstand;
3. de ved ulykken dræptes efter denne lov erstatningsberet-
tiggede efterlatte;
4. den eller de skadedes lønningsforhold.

Arbeidsgiveren er pliktig til at bistaa tilsynsmanden med at
utfylde de av forsikringsindretningen til ovennævnte formaal ut-
færdigede skemaer.

Tilsynsmanden indsender derefter anmeldelsen, ledsaget av
disse oplysninger, uopholdelig til forsikringsindretningen, der,
om den finder det fornødent, kan la anstille retslig avhørrelse
angaaende ovennævnte spørsmål.

Til forhørsforretningen varsles — foruten tilsynsmanden —
arbeidsgiveren, formanden i den sykekasse, hvori den skadede
maatte være forsikret, samt den eller de erstatningsberettiggede
eller, i tilfælde, deres verge eller fuldmægtig.

Sakkyndige kan i fornødent fald tilkaldes. Samtlige med
forretningen forbundne omkostninger utredes av forsikringsind-
retningen som en med dennes bestyrelse forbundet utgift.

§ 18. Saasnart de fornødne oplysninger er indkommet til
forsikringsindretningen, træffer denne uten ophold forføining til

9 juni. utredelse av saadan erstatning, som ulykken efter denne lovs forskrifter findes at medføre. Kan forsikringsindretningens avgjørelse paa grund av omstændighetene ikke oppebies, har tilsynsmanden foreløbig at skaffe den fornødne bistand.

Indtil lægebehandlings afslutning fastsættes erstatningen (sykepenge) foreløbig. Naar lægebehandlingen er avsluttet, finder ansættelse av invaliderende sted; dog kan ogsaa denne, forsaavidt den paa grund av tilfældets beskaffenhet fremdeles ikke lar sig endelig bestemme, fastsættes for bestemte tidsrum, efter hvis udløb den endelige ansættelse finder sted.

Den erstatningsberettigede gives ufortøvet skriftlig underretning om forsikringsindretningens avgjørelse og om de hensyn, der ved samme er kommet i betragtning, og skal kunne forlange sig tilstillet afskrift av de av tilsynsmanden indsendte oplysninger.

§ 21. Indtræder der en væsentlig forandring i de forhold, der har været bestemmende ved fastsættelsen av den *endelige invaliderende*, kan den undergives ny prøvelse og efter omstændighetene forhøies, nedsættes eller ganske ophæves.

Er den skadede, for hvem en erstatning var fastsat i henhold til § 4, senere som følge av beskadigelsen avgaat ved døden, maa andragende om erstatning til de efterlatte indgives til forsikringsindretningen inden to aar efter den skadedes død.

Med hensyn til fremgangsmaaten i de foranstaaende tilfælde kommer bestemmelserne i §§ 18 og 19 til anvendelse.

Forhøielsen av erstatningen kan alene kræves for tiden, efterat forlangende derom er fremsat. Nedsættelse eller ophævelse av samme træder i kraft fra den dag, da den erstatningsberettigede har faat meddelelse om beslutningen.

§ 22. Dagpenge under sygdom betales ukentlig efter skudsvis, begravelsesomkostninger snarest mulig efter dødsfald.

De regelmæssige penge-erstatninger til de skadede eller livrente til deres efterlatte utbetales *forskudsvis hver maaned, eller kvartalsvis, naar forsikringsindretningen finder dette hensigtsmæssig. Hvis vedkommende i løpet av maaneden eller kvartalet avgaar ved døden, eller erstatningen av anden grund i denne tid ophører, pligter vedkommende ikke at tilbagebetale det formeget mottagne.*

§ 25. Naar erstatningsberettiget person tar bopæl utenfor riket, bortfalder enhver ret til erstatning. Er den erstatningsberettigede norsk borger, skal han dog, naar han inden 20 aar tar bopæl i riket og derom fremsætter krav, være berettiget til at nyde aarlig erstatning, hvilken i saa fald løper fra det tidspunkt, da krav herom fra den hjemvendte fremsættes for forsikringsindretningen.

Fra ovennævnte bestemmelse saavel som fra bestemmelsen i i denne lovs § 5 om, at en utlændings efterlatte, som, da ulykken

skedde, ikke bodde i landet, intet erstatningskrav har, kan gjøres 9 juni.
undtagelse for borgere i de land, med hvilke der av Kongen
maatte træffes overenskomst om gjensidighet.

Utbetaling til renteberettiget person ophører, naar og saalænge
han avsoner frihetsstraf av længere varighet end en maaned eller
i længere tid end en maaned hensitter i nogen tvangsarbeids- eller
forbedringsanstalt.

Har han hustru eller barn under 15 aar at forsørge, til-
kommer der hende og vedkommende barn de saaledes bortfaldende
rentebe løp.

§ 26. Medfører et ulykkestilfælde i større eller mindre grad
erhvervsudygtighet, der skjønnes at ville vedvare i længere tid eller
for bestandig, kan forsikringsindretningen paa skadedes begjæring
for at hjælpe ham til en levevei utbetale ham indtil $\frac{1}{4}$ av kapital-
værdien av den aarlige erstatning, som tilkommer ham, beregnet
efter de regler, som til enhver tid gjælder for indretningen. Ut-
betalingen er betinget av, at ansøkeren paa tilfredsstillende maate
godtgjør, at der er utsigt til, at den nævnte hensigt derved vil
opnaaes. Efter utbetalingen nedsættes den aarlige erstatning med
en til den utbetalte kapitalværdi svarende brøkdel av dens oprinde-
lige værdi.

§ 27. Findes en forsikringspliktig bedrift at frembyde
særlig fare for de i samme beskæftigede arbeidere, kan for-
sikringsindretningen foranledige undersøkt paa stedet enten ved
de i fabriktilsynsloven anordnede tilsynsmyndigheter eller ved
særlig dertil befuldmægtigede, hvorvidt og i tilfælde hvorledes
faren lar sig forebygge. Kan faren ikke forebygges, eller efter-
kommes ikke de av forsikringsindretningen i saa henseende stil-
lede fordringer, er denne berettiget til at henføre bedriften
under en høiere fareklasse, eller, hvis den allerede staar i eller
er opflyttet til høieste fareklasse, at forhøie dens præmiesats
yderligere indtil det 3-dobbelte. Denne avgjørelse kan indankes
for den i § 19 omhandlede kommission.

Forsikringspligtige bedrifter, som træffer særlige foranstalt-
ninger til forebyggelse av ulykker, kan, naar fabriktilsynets an-
ordninger iøvrig er befulgt, av Kongen bevilges nedsættelse av den
tarifmæssige præmie med indtil 5 pro mille av arbeidsfortjenesten.

§ 28. I hver kommune skal der av kommunestyret be-
skikkes en eller, dersom forsikringsindretningen finder det nød-
vendig, flere tilsynsmænd for forsikringsindretningen.

De ansættes paa 3 maaneders gjensidig opsigelse. De
beskikkede tilsynsmænds navn og bopæl blir behørig at bekjendt-
gjøre. Kommunens ordførere og viceordførere kan ikke være
tilsynsmænd.

Tilsynsmændene har, hver inden sit distrikt, at vareta for-
sikringsindretningens tarv og forøvrig at gaa denne tilhaande

9 juni. overensstemmende med, hvad der ved nærværende lov eller ved særlig instruks blir anordnet.

I saadan utstrækning, som det findes hensigtsmæssig, kan forsikringsindretningen bestemme, at tilsynsmændenes virksomhet ogsaa skal omfatte arbeider, som drives utenfor deres bostedskommune, men som ledes fra et inden denne beliggende forretningskontor.

Tilsynsmændene nyder for sit arbeide en passende godtgjørelse, der fastsættes av kommunestyret og utredes med en halvpart av kommunekassen og en halvpart av forsikringsindretningen som en del av utgiftene ved dennes bestyrelse. Kommunen er ansvarlig for de dem betrodde oppebørsler, men kan for disse kræve behørig sikkerhet stillet.

§ 29. Bestemmelserne i § 47 i lov om tilsyn med arbeide i fabrikker m. v. av 10 september 1909 skal ogsaa gjælde for retsmedlemmer og andre funktionærer, som i medfør av nærværende lov har anledning til at bli bekjendt med en virksomhets drifts- og forretningsforhold.

§ 38. Arbeidsgivere og andre, som ikke til rette tid efterkommer de dem ifølge §§ 14 (jfr. § 1) 15, 16 og 17 paa hvilende forpligtelser til at avgi anmeldelser, føre lønningslister, levere opgjør og beregninger eller indsende regnskaper, eller som meddeler urigtige opgaver om tiden for en bedrifts paabegyndelse eller avslutning, om arbeiderantal eller lønninger, eller som foretar nogen nedsættelse eller noget fradrag i lønnen av hensyn til forsikringspræmien, eller som negter at yde tilsynsmanden den i § 17 omhandlede bistand, straffes med bøter, forsaavidt gjerningen ikke efter sin beskaffenhet indgaar under et strengere straffebud.

Undlater vedkommende efter ilagt bot trods opfordring fremdeles at efterkomme sine forpligtelser, kan han ilægges fornyet bot.

§ 39. Indehaver av forsikringspligtige bedrifter skal efter eget ønske kunne medtages i forsikringen sammen med sine arbeidere. Likeledes kan de forlange medtat de ved bedriften ansatte personer, som efter sin stilling ikke indgaar under tvangs-forsikringen.

De nærmere regler for den frivillige forsikrings begyndelse og ophør fastsættes av forsikringsindretningens styre. Forøvrig gjælder de i nærværende lov fastsatte bestemmelser ogsaa for den frivillige forsikring.

§ 41. Saker, der reiser sig av denne lov, er fritat for rets- og skrivergebyr samt for benyttelse av stemplet papir.

Stevnevidnernes gebyrer utredes av det offentlige.

Postforsendelser vedkommende forsikringen er portofrie overensstemmende med lovgivningens almindelige regler om portofrie forsendelser.

II.

9 juni.

Av ovenstaaende bestemmelser træder § 9 i kraft den 3 juli 1911. Samtidig utgaar av § 1, 4de led, sidste punktum ordene: »Saavelson for opfyldelse av de arbeidsgiveren efter nærværende lovs § 9 paahvilende forpligtelser«. De øvrige forandringer træder i kraft 4 uker efter denne lovs bekendtgjørelse i Lovtidenden.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 9 juni 1911.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Kongelig resolution

9 juni.

av 9 juni.

- I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910 § 1 skal nedenfor anførte planter, som vokser paa statens fjeldstue-eiendomme paa Dovre, nemlig Fokstuen (gnr. 2, brnr. 1), Hjerkin (gnr. 1, brnr. 1) begge i Dovre herred, Kristians amt, for den sidstnævnte eiendoms vedkommende tillike delvis i Søndre Trondhjems amt, samt Kongsvold (gnr. 62, brnr. 1) og Drivstuen (gnr. 60, brnr. 1) begge i Opdals herred, Søndre Trondhjems amt, være fredet mot innsamling og ødelæggelse.
- II. Fredningsbeslutningen blir at kundgjøre ved opslag paa de nævnte fjeldstuer og forøvrig paa de steder inden vedkommende distrikter, hvor amtmændene finder, at opslag hensigtsmessig bør finde sted.

De fredede planter er følgende:

Alsine hirta, *Artemisia norvegica*, *Astragalus oroboides*, *Botrychium simplex*, *Campanula uniflora*, *Carex capitata*, *C. Fuliginosa*, *C. ornithopoda*, *C. paralella*, *C. rariflora*, *C. rupestris*, *Catabrosa algida*, *C. concinna*, *Cerastium arcticum*, *Chamaeorchis alpina*, *Draba curtisiliqua*, *D. nivalis*, *D. Wahlenbergii*, *Erigeron elongatum*, *Gentiana tenella*, *Kobresia caricina*, *K. scirpina*, *Königia islandica*, *Luzula arctica*, *L. parviflora*, *Oxytropis lapponica*, *Papaver radiculatum*, *Pinguicula villosa*, *Poa flexuosa*, *P. laxa vivipara*, *Potentilla nivea*, *Primula stricta*, *Ranunculus nivalis*, *Rubus arcticus*, *Sagina caespitosa*, *S. nivalis*, *Salix polaris*, *Saxi-*

9 juni. *fraga stellaris comosa* og *opdalensis*, *Stellaria crassifolia* og *Vahlodea purpurea*, *Alsine stricta*, *Draba alpina*, *D. hirta*, *Luzula hyperborea*, *Nigritella nigra*, *Saxifraga cernua*, *S. Cotyledon*, *S. rivularis*, *Sceptrum Carolinum*, *Triticum violaceum* og *Wahlbergella apetala*.

Kongelig resolution

9 juni.

av 9 juni.

I henhold til lov av 22 mai 1875 angaaende adgang til at gi dramatiske og andre offentlige forestillinger meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av kjøpstaden Drøbaks bystyre under 19 april 1911 fattede beslutning til vedtægt for byen angaaende avgift av offentlige forestillinger:

»Tilladelse til at gi saadanne forestillinger og forevisninger, som omhandles i lov av 22 mai 1875, meddeles av politiet. I avgift av saadanne har vedkommende forskudsvis at betale til politiet en avgift for hver forestilling eller forevisning av kr. 5,00, som tilfalder bykassen«.

Kongelig resolution

9 juni.

av 9 juni.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Lærdals herred, Nordre Bergenhus amt, under 4 mai 1911 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

»Tobak maa ikke inden herredets grænser i nogensomhelst form selges til barn under 15 aar uanset, om tobakken angives kjøpt til barnets egen eller andres bruk.

Hvis barn under 15 aar paatræffes paa offentlig sted medhavende eller brukende tobak under enhver form, har politiet ret at frata vedkommende dette.

Overtrædelse herav straffes efter straffelovens § 339,2.«

Kongelig resolution

9 juni.

av 9 juni.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Torskens herred, Tromsø amt, under 8 april 1911 fattede beslutning til vedtægt for herredet angaaende salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Det skal inden Torskens herred være forbudt at sælge tobak i hvilkensomhelst form til barn under 15 aar, selv om barnet oppgir, at tobakken er til voksne.

Dog kan barn under 15 aar, som medbringer undertegnet og datert rekvisitionsseddel fra en sælgeren bekjendt voksen person, lydende paa et bestemt kvantum, kunne faa den saaledes rekvirerte tobak.

§ 2. Likeledes er det forbudt for voksne at kjøpe tobak til bruk for eller efter opfordring fra barn under 15 aar eller la saadant barn faa tobak som gave, laan, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Politiets tjenestemænd kan skride ind mot barn under 15 aar, som nyder tobak i hvilkensomhelst form paa offentlig vei, plads eller andre offentlige steder, og frata barnet tobakken.

§ 4. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter loven.

Kongelig resolution

9 juni.

av 9 juni.

I henhold til lov angaaende særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sygdomme av 8 mai 1900 § 3 meddeles approbation paa nedenstaaende av bystyret for Stenkjærs ladested under 20 april 1911 fattede beslutning om ordningen av meddelelsespligten, naar en tuberkuløs syk forandrer bopæl:

Ved flytning av tuberkuløse syke, pligter saavel den tidligere som den nye husvert at anmelde flytningen til helseraadets formand.

9 juni.

Kongelig resolution

av 9 juni.

§ 43 i reglement vedrørende anvendelsen av lov om registrering av skibe av 4 mai 1901, bifaldt ved kongelig resolution av 23 juli 1902 med forandringer av 14 juli 1909, gives saadan tilføielse:

»Registerføreren skal uopholdelig underrette saavel departementet og vedkommende toldkasserer som kontrolrevisionen for skibsmaalingen om navnforandringen.«

9 juni.

Kongelig resolution

av 9 juni.

Den ved kongelig resolution av 7 mai 1898 stadfæstede vedtægt angaaende forbud mot anvendelse av pigtraad til gjærde i Enebaks herred, Akershus amt, ophæves.

9 juni.

Kongelig resolution

av 9 juni.

I medhold av lov om ansvar for skade paa bofæ ved hund samt om optagelse av hund m. v. av 11 juni 1903 § 2 meddeles approbation paa en av Merakers herredsstyre i Nordre Trondhjems amt i møte den 1 april 1911 fattet beslutning, der gaar ut paa følgende:;

Hunder, som i Merakers herred i den tid, da bofæ holdes paa havn, findes streifende om uten ledsager i havnegang utenfor indmarken, kan efter foranstaltning av grundeieren eller nogen i strækningen havneberettiget optages eller, hvis hunden tidligere har været optat, og der er fremgaat overensstemmende med nævnte lovs § 4, dræpes paa stedet.

9 juni.

Kongelig resolution

av 9 juni.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse av 8 august 1908 meddeles appro-

bation paa nedenstaaende av herredsstyret for Hillesøy herred, Tromsø amt, i møte den 12 november 1910 besluttede vedtægter mot skogens ødelæggelse inden herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av træer, som ved avhugget holder mindre tvermaal end 10 cm. utenpaa barken paa bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregaaende paragraf kan aavirkes helt tørre (døde) eller vindfældte træer. Likeledes skal det være tillatt at aavirke undermaalstrær, hvor dette ansees paakrævet av hensyn til oprenskning og uttynding av skog og paa betingelse av, at opsynsmanden gir sit samtykke til saadan hugst.

§ 3. Al hugst skal foregaa om høsten i maanedene september, oktober og november. Undtagelse fra denne regel kan indrømmes av opsynsmanden i tilfælde, hvor kommende hugstberettigede agter at benytte næver eller bark av de fældte træer (jfr. § 5).

§ 4. Under hugst maa ikke stubbes høiere end 15 cm. fra høieste rot. Stubben skal være glat og skraanende til én side; dens bark, næver og rotskud maa saavidt mulig ikke beskadiges.

§ 5. Flækning av næver eller bark paa staaende skog er forbudt. Dog skal det være tillatt at flække næver og bark av de træer, som ikke rammes av dimensionsforbudet i § 1 og 2, naar træerne hugges i løpet av samme aar, som flækningen foretages.

§ 6. Risskjæring, barhugst, tophugst, sæving eller løiping paa staaende træer er forbudt.

§ 7. Herredsstyret ansætter det fornødne antal opsynsmænd og utfærdiger instruks for disse.

§ 8. Opsynsmændenes løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen. I tilfælde av, at bestemmelserne i paragraf 2 og 3 maatte medføre særskilte utgifter ved henvendelse til opsynsmanden, maa disse utgifter bæres av den, for hvis regning opsynsmandens bistand er begjært.

§ 9. Overtrædelse av nærværende vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Kongelig resolution

av 9 juni.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at den i samme lovs § 13 for tiur og aarhane bestemte jagttid om vaaren (15 mai—31 mai)

Norsk Lovtidende 1911. 1ste avd. nr. 23. 2

9 juni.

9 juni.

9 juni. for Buskeruds amts vedkommende, forandres til tiden fra og med 5 til og med 15 mai.

Denne bestemmelse gjelder indtil videre — dog ikke lenger end til utgangen av 1915.

9 juni.

Kongelig resolution

av 9 juni.

Nedenstaaende i møte den 23 mars 1911 vedtagne regler for fællesfløtning i Tromsas vasdrag i Ringeby herred, Kristians amt, approberes som gjældende indtil videre i medhold av lov angaaende vasdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59:

§ 1. Foreningens formaal er for medlemmenes fælles regning at besørge utført fløtningen i Tromsas vasdrag fra Aamot sæter i Tromsa og Skotten sæter i Breia til Tromsas utløp i Laugen og ved regulering av vasdraget at gjøre dette bedre skikket for en hurtig og sikker fremfløtning av virket.

§ 2. Medlem av foreningen er enhver, der har tømmer til fløtning i elven. Stemmeret kan utøves ved skriftlig fuldmagt til et andet medlem, dog kan ingen avgi mer end 3 stemmer. Alle saker avgjøres ved simpel stemmeflerhet, idet formandens stemme i tilfælde gjør utslaget.

Forslag til forandring i reglene maa være indkommet til styret mindst 1 maaned før indkaldelsen til den aarlige generalforsamling, der avholdes senest i mars maaned efter bekjendtgjørelse i »Gudbrandsdølen« og »Lillehammer Tilskuer« med mindst 14 dages varsel.

§ 3. Foreningen ledes av et styre paa 3 medlemmer med samme antal varamænd. Funktionstiden er 4 aar. Efter de første 2 aar uttræder efter lodtrækning et medlem og senere to og et medlem hvert andet aar.

Styret vælger hvert aar inden sin midte en formand og en næstformand.

§ 4. Styret har efter generalforsamlingens beslutning at besørge fløtningen og reguleringsarbeidene utført paa bedste og billigste maate og i det hele at vareta foreningens tarv.

§ 5. Styret antar en regnskapsfører og kasserer og bestemmer hans løn, der indgaar i fløtningsomkostningene. Likeledes kan styret anta en fløterhusbond, der har at føre det specielle tilsyn med fløtningen og elvereguleringsarbeidene. Hans løn indgaar i fløtningsomkostningene og bestemmes av styret. Fløtningsomkostningene fordeles rodevis efter et forhold, som hvert aar bestemmes av generalforsamlingen. Der føres særskilt regnskap for fløtningen og reguleringsarbeidene.

§ 6. Leverandørerne er forpligtet til at slaa sit tømmer 9 juni. paa elven efter ordre fra styret eller fløterhusbonden. Sker ikke dette, besørgeres tømmeret utslaat for leverandørernes regning.

§ 7. Vasdraget inddeles i følgende roder:

1ste rode fra Tromsas utløp i Laugen til Breia elv.

2den » ovenfor Breia til Aamot sæter.

3die » Breia elv til Skotten sæter.

§ 8. Til vasdragets regulering erlægges til foreningens elvekasse en avgift pr. tylvt tømmer, der fremfløtes fra roden, beregnet efter det av den ordinære generalforsamling fastsatte dimensionsforhold, saaledes at der pr. tylvt bjelk

fra 1ste rode betales 30 øre

- 2den og 3dje rode — 50 »

Kongelig resolution

av 9 juni.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa den av Molde bystyre i møte den 1 mars 1911 fattede beslutning om anvendelse av bergensk hultmur ved opførelse av murbygninger i Molde.

Rettelser.

I Lovtidendens 1ste avdeling nr. 22 for 1911, side 215, 1ste linje staar »lov av 6 juni 1896« — skal være »lov av 6 juni 1891«.

I samme nr. side 221, 21de linje fra neden staar ved en feilskrift i vedkommende foredrag »1917« — skal være »1916«.

Utgiver: Fred. T. Salicath.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Kristiania.